

Thú Giới Trà Chủ

Chương 117 : Chương 117: Hùng thụ (gấu thụ) phấn hồng

Tiệm vải vóc nghệ thuật hồng nhạt đáng yêu, 2 học sinh 1 cao 1 lùn mặc đồng phục đứng đó, trong đó 1 người thoạt nhìn cao lớn đẹp trai, giống cái đi ngang qua ánh mắt không tự chủ được liền bay tới trên người đối phương, mà học sinh lùn hơn một chút là 1 giống cái có chút âm u, phía dưới tóc mái thật dài thật ra là khuôn mặt cực sạch sẽ tao nhã.

Người cao lớn coi bộ đang đi cùng xem tác phẩm thủ công vải nghệ thuật, hai người nhỏ giọng nói chuyện, thoạt nhìn tựa như một đôi tình nhân tình cảm cực tốt, nhưng nếu có người tiếp cận bọn họ, sẽ phát hiện sự thật căn bản không phải như thế, người cao lớn đẹp trai đang mê muội nhìn tác phẩm do các loại vải làm thành trong tủ kính, “Tiểu Hoa, cậu xem cái đó kìa! Là chủ tiệm dùng vải vụn ghép lại, phối hợp màu sắc đẹp, màu lạnh xen màu ấm, 2 màu đối lập lại hài hòa như thế, thật sự làm cho người ta rất khâm phục! Hơn nữa đường may thủ công cũng rất ngay ngắn tỉ mỉ!”.

Đường Hoa lẳng lẳng nhìn về phía ngón tay của Rex chỉ, gật gật đầu với lời nói của đối phương, đôi mắt xéch bị tóc mái che khuất hiện lên một tia mê mang, thật ra cậu nghe không hiểu lắm lời của người bạn tốt, bởi vì cậu căn bản không có hứng thú với thứ này, nhưng mà bạn tốt thích nên cậu vẫn đi cùng đối phương, bởi vì cậu biết Rex không phải rất sẵn lòng để người khác biết sở thích của mình.

Nhờ Đường Hoa che dấu, Rex một hơi mua nhiều búp bê vải thủ công, cùng với vải vóc đáng yêu, định về nhà tự mình làm. Lúc mua, nhân viên cửa hàng quả nhiên cho rằng Rex là giống đực đẹp trai hào phóng, rất là hâm mộ ghen tị đối với giống cái “xấu xí” bên người giống đực đẹp trai, cho dù hiện tại tỉ lệ sinh để nâng cao hơn nhiều, giống cái vẫn rất thưa thớt như cũ, đối phương cũng không cần thiết ủy khuất chính mình cùng 1 chỗ cùng 1 giống cái bề ngoài bình thường như thế, tin tưởng sẽ có

rất nhiều giống cái xinh đẹp nhào tới, nghĩ vậy, nhân viên đáng yêu của tiệm nhỏ cư nhiên chớp chớp mắt, phóng thích điện lưu với Rex.

Đáng tiếc mục đích của cậu ta cuối cùng thất bại, Rex sao có thể sẽ cảm thấy hứng thú đối giống cái. Bỏ vật nhỏ, vãi vóc nghệ thuật vào trong ba lô, Rex đẹp trai đeo bao lô ra sau người, thỏa mãn nói với Đường Hoa, “Mình về nhà trước, tiểu Hoa cậu phải mau đọc xong sách dạy may vá đi, ngày mai mình tới đón cậu đi học”. Nói xong vẫy tay liền leo lên xe cơ giáp rời đi.

Giống đực thú nhân phổ biến cao từ 1 m 9 tới 2 m 10, Rex không tính là thấp, lên xe cơ giáp liền rất dễ dàng tìm được chỗ đứng, đại khái ngày mai là cuối tuần, hôm nay người đi ra ngoài cực nhiều, 1 lát sau xe cơ giáp liền chật ních người, 1 “giống cái” xinh đẹp cao ước chừng khoảng 1 m 8 rất vất vả theo xe xóc nảy mà ngã trái ngã phải, tựa hồ tìm không được tay vịn thích hợp.

Rex nhìn thấy thì cảm thấy đối phương đáng thương, liền chủ động vươn cánh tay của mình ra, đối phương cảm nhận được ý tốt của Rex, vịn cánh tay của Rex, cũng lộ ra tươi cười cảm kích, ngũ quan xinh đẹp giống như là đóa hoa nháy mắt nở rộ, liền ngay cả Rex bề ngoài như giống đực, thật ra nội tâm là giống cái tinh khiết đều cảm thấy tim đập nhanh hơn, nhưng giống đực thú nhân chung quanh lại không có biểu tình si mê mấy, này thật là có chút kỳ quái, có giống cái xinh đẹp mà lại không ai nhìn nhiều mấy cái.

Lúc sau khoảng cách của hai người càng ngày càng gần, từ khi nhân số trên xe cơ giáp chật ních thì “giống cái” xinh đẹp cơ hồ cả người dán vào trong ngực Rex, làm cho Rex có chút xấu hổ, bởi vì tính đặc thù của thân thể chính mình nên Rex cũng không thích tiếp xúc thân thể nhiều cùng người khác.

Mà “giống cái” xinh đẹp kia tựa hồ cũng hiểu được không thích hợp lắm, cố gắng muốn tạo ra khoảng cách giữa hai người, kết quả mới duy trì chưa tới mấy giây đã bị quần chúng chung quanh chen trở về, giờ cao điểm chính là khủng bố như vậy! Khi

“giống cái” xinh đẹp hoàn toàn dán tại cạnh cổ của Rex thì hơi thở của Rex hoàn toàn tiến vào mũi của chính mình, “giống cái” kia bỗng nhiên mở to hai mắt, sau đó hít hít mũi cẩn thận ngửi mấy lần, ánh mắt chớp lại chớp, cuối cùng bắt đầu chủ động dán tại trên người của Rex.

Khi Rex chịu đựng tình cảnh xấu hổ, rớt cuộc xuống ở trạm dừng thì “giống cái” xinh đẹp đã cùng xuống ở trạm dừng này.

“Xin chào, tôi gọi là Mosey, vừa rồi thật cảm ơn anh, gần đây có 1 nhà hàng ăn rất ngon, tôi mời anh ăn cơm chiều!”. “Giống cái” Mosey xinh đẹp rất tích cực, rõ ràng biểu hiện ra hứng thú đối với Rex.

Rex liên tục gặp phải tình cảnh này, khứu giác giống cái kém, chỉ có thể dựa theo bề ngoài phân chia giống đực và giống cái, dáng vẻ thô kệch cao lớn chính là giống đực, nhã nhặn thấp bé chính là giống cái, thường xuyên có giống cái cho rằng anh là giống đực thú nhân nên tỏ tình với anh hoặc là theo đuổi mãi liệt, làm cho anh cảm thấy cực xấu hổ.

“Không cần, tôi còn có việc, đi trước.....”. Rex từ chối rất dứt khoát, anh không muốn nhấn mạnh thân phận của chính mình, cũng không muốn yêu đương cùng 1 giống cái.

Mosey không có ép buộc, nhưng những ngày tiếp theo Rex phát hiện, “giống cái” xinh đẹp kêu Mosey kia luôn không ngừng xuất hiện ở bên người chính mình, mà “giống cái” này khác với phần lớn giống cái theo đuổi mấy ngày không thành công sẽ từ bỏ, dù sao giống cái đều có giá, ngoại trừ loại không đực không cái mới không ai thích.

“Này, hôm nay tôi mua bánh xốp mật trà ăn ngon lắm, muốn nếm thử không? Nghe nói là gia tộc Quentin cung ứng có hạn!”. Mosey theo đuổi Rex nhiều ngày, biết không ít sở thích của đối phương, trong đó điểm chuộng đồ ngọt rất dễ dàng có thể phát hiện.

Rex nhú mày không thèm nhìn Mosey, xoay người liền đi hướng

khác, đương nhiên anh cũng biết như vậy căn bản không cắt đuôi Mosey được, không nghĩ tới chính là anh đi ra rất xa cư nhiên không lại nghe được thanh âm líu ríu của Mosey, nhìn lại không thấy bóng người, anh sờ sờ ngực, cảm giác có chút khó chịu.....không nói nên lời.....

Lắc lắc đầu, Rex tự nói với chính mình hẳn là thở phào nhẹ nhõm mới đúng, tên làm phiền anh lâu như vậy cuối cùng đã từ bỏ, thật sự nếu không buông tha cho anh thì anh chính mình nói với đối phương rằng chính mình thật ra là 1 giống cái, anh tự nói với chính mình như vậy, đột nhiên phía trước xuất hiện 1 người, anh sợ tới mức lui về phía sau mấy bước, cư nhiên là Mosey vừa mới biến mất tăm.

Lúc này Mosey thoạt nhìn cực thê thảm, tựa hồ là đánh một trận với người khác, quần áo rách bươm, miễn cưỡng treo ở trên người, khuôn mặt xinh đẹp cũng bị bầm dập, trên người cũng có không ít vết sưng đỏ, đoán chừng lát nữa sẽ xanh tím.

Ngực Rex co rút, nhú mày hỏi, “Tại sao anh lại có bộ dạng này?”. Chẳng lẽ còn có người đánh giống cái?

Mosey nhếch miệng cười, kết quả không cẩn thận kéo tới miệng vết thương trên mặt, đau tới gần hít khí, “Tôi không sao, chính là có chút đau, bôi thuốc giúp tôi được không?”. Vẻ mặt đáng thương hề hề.

Nhà Rex ngay tại gần đây, anh do dự nhưng không có từ chối, vẫn quyết định mang đối phương đi nhà mình. Đi ở trên đường, tâm tình Mosey thoạt nhìn thật tốt, căn bản không giống bộ dáng vừa mới bị người đánh, “Rex, tôi đau quá, anh xoa xoa giùm tôi được không?”.

“Rex, tôi không bị hủy dung chứ (*tàn phai nhan sắc*), về sau không ai thích tôi thì làm sao đây? Anh có thể thích tôi hay không?”. Mosey thấy Rex không để ý tới chính mình thì tiếp tục nói: “Rex, nhà anh ở đâu, cha mẹ anh có ở nhà không, tôi đi qua như vậy có bất tiện hay không, nếu không anh mua giùm tôi 1 chút quà trước đi?”. Mosey nói Đông nói Tây, thậm chí còn lặng

lễ kéo tay của Rex, vóc dáng của gã khoảng 1 m 80, đứng chung một chỗ với Rex còn rất hài hòa.

“Oa! Rex, đây là nhà anh hả? Rất nhiều búp bê vải! Anh thích cái này? Lần sau tôi nhìn thấy nó thì sẽ mua cho anh”. Mosey hưng phấn, hết nhìn đông tới nhìn tây, không có chú ý tới vẻ mặt khản trương của Rex.

Rex nghe thấy lời nói của Mosey thì không tự chủ được thả lỏng thân mình, nơi nơi trong nhà của anh đều là búp bê vải hoặc mua hoặc tự may, còn có vài nghệ thuật tinh xảo, đây là tồn tại ngoại trừ Đường Hoa thì không có bất luận kẻ nào biết tới, anh cũng không hiểu mình bị gì, cư nhiên để Mosey xâm nhập thế giới riêng của chính mình.

“Cha mẹ tôi không ở đây, nhà này là tôi thuê, anh ngồi đợi đi, tôi đi lấy hộp thuốc”. Rex vội vội vàng vàng tiêu sái vào phòng trong.

Mosey cười tủm tỉm ngồi vào trên sofa, ánh mắt xinh đẹp hiện lên tia giảo hoạt, tựa như một con tiểu hồ ly, mà gã cũng quả thật là một con hồ ly màu trắng, hiện giờ chủng tộc gần như tuyệt chủng, nhưng mà mấy năm nay có chút chuyển biến tốt đẹp, tỉ lệ sinh đẻ cao lên không ít. Giống đực của tộc chồn bạc bởi vì bề ngoài thoát nhìn giống giống cái nhỏ xinh, rất khó theo đuổi tới giống cái thích hợp, đa số đều là lão quang côn (ông chú ế), tỉ lệ sinh đẻ vốn thấp liền càng thấp.

Giữa giống đực thú nhân chủ yếu là dựa vào mùi phán đoán, cho dù bộ dạng Mosey xinh đẹp, mùi giống đực nồng đậm của gã cũng sẽ không làm giống đực thú nhân sinh ra hứng thú và XXOO với gã. Nhưng giống cái Rex này có chút kỳ quái, trên người lại tản ra mùi giống đực nhàn nhạt, ngày đó nếu không phải hai người đứng cực gần thì gã cũng sẽ không phát hiện thân phận đích thực của Rex, tiếp theo phát hiện chính mình lại sinh ra ham muốn với giống cái kỳ quái này.

Không biết là ai nói, phán đoán chính mình có yêu đối phương hay không thì chỉ cần 4 giây, lúc Mosey ngửi được hương vị chân

chính của Rex thì gã liền say mê loại mùi này, ở trong tiếp xúc sau đó, gã phát hiện chính mình càng ngày thích giống cái kỳ quái bề ngoài lạnh lùng, thật ra tâm địa cực tốt kia.

Rex cầm hộp thuốc đi ra bôi thuốc cho Mosey, lúc này mới phát hiện vết thương của Mosey còn nặng hơn so với suy nghĩ của anh, “Tại sao có thể như vậy, là ai cư nhiên xuống tay tàn nhẫn với giống cái như vậy!”. Rex cảm thấy chính mình biến thái mất rồi, anh cư nhiên bởi vì nhìn tới nửa thân thể cởi trần của Mosey mà thẹn thùng.....

Mosey ngoan ngoãn đưa cánh tay của mình cho Rex bôi thuốc, bên trên có móng vuốt của thú nhân cắt ra 1 vết thương, da thịt mở ra sâu tới có thể nhìn thấy xương, khi Rex bởi vì bôi thuốc mà hoàn toàn ôm Mosey vào trong lòng, Mosey làm bộ miệng vết thương đau nên tránh né nước tiêu độc, không cẩn thận đè lên Rex, trở tay ôm thân thể của Rex, Mosey phát ra tiếng thở dài khe khẽ, “Rex, tôi rất thích em.....”.

Rex đột nhiên giãy dụa, cậu là 1 nửa giống đực lại giãy không ra áp chế của Mosey, “Mosey, anh buông, chúng ta là không có khả năng, tôi.....Thật ra là 1 giống cái!”.

“Đúng lúc ghê, tôi thật ra là 1 giống đực”. Mosey rất bình tĩnh nói ra lời nói làm cho Rex khiếp sợ, vẫn như cũ gắt gao ngăn chặn Rex, không ngừng ngửi mùi của đối phương làm cho gã mê muội, thừa dịp lúc người gã thích ngăn người, tiểu hồ ly giáo hoạt nhanh tay cởi quần áo của Rex.....

Mấy giờ sau, Rex cao lớn mà đẹp trai bị Mosey xinh đẹp đặt ở dưới thân, bắt lực rên rỉ thở dốc, “Không..... Không cần.....Dừng, dừng lại.....”.

Mosey động động thân mình, tinh thần sáng láng gật gật đầu, “Được, không dừng”.

LINK Truyện:

Thú Giới Trà Chủ

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/thu-gioi-tra-chu-3578259.html>

LINK Chương này:

Chương 117: Hùng thụ (gấu thụ) phần hồng

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/thu-gioi-tra-chu-3578259/chuong-117.html>